Străfulgerarea unei minți înclinate spre nemărginit

On Ianuarie 14, 2015

Repartizează-ți cunoașterea sub formă de putere, stabilind o nouă direcție de abordare a omului și a lumii în relație cu știința.

Înaintam către o țintă invizibilă, încadrată în tipicul relației de determinism între încălcarea regulilor admise de conștiință și excesul de rațiune care îmi încredința propriile ei forțe. Fără să fiu prea sigur de ceea ce puteam să descopăr. Oricât de straniu ar suna, consecințele intrării mele într-un *loop* de tip ciclu din care nu mai puteam să ies, mă individualizau ca o axiomă matematică rigidă. Rațiunea îmi servea mai mult la măsurarea inducțiilor de transă, acea stare de conștientizare pasivă îndreptată spre interior, asociată cu o implicare puternică în evenimente imaginate.

Filozoful german Friedrich Wilhelm Schelling, care promitea o nouă direcție de abordare a omului și a lumii în relație cu știința în plină dezvoltare, spunea: *„Omul prometeic nu recunoaște concretul real așa cum a fost zidit el de Dumnezeu, ci caută să dea formă realității după chipul și asemănarea sa, ca să trăiască astfel ca un suveran și obstinat într-o lume de ideal și vis, adică într-o lume artificială."*

Nu-i de mirare că mi-am stimulat noi curiozități înainte de a înțelege mai multe în privința științei care se ocupă cu studiul viselor și a realității, percepută ca o experiență simultană și amintind de "Aventurile lui Alice în Ţara Minunilor", când tânăra de 19 ani ajunge într-o altă lume iar acolo pornește într-o călătorie extraordinară pentru a-și clarifica viitorul.

Singura formă de putere care îmi caracteriza demersul de aflare a unei noi rațiuni de existență era viziunea de a crea o versiune nouă a secolului 21 prin rememorarea unei lumi care transcende creația concretă a realității.

O țintă invizibilă este asemănătoare pătrunderii într-un vis care nu se realizează, dar care continuă să te intrige prin balansul incredibil dintre fabulația radioasă și adevărul cutremurător care l-ar putea ascunde.

Nemărginitul cuprins de mărginit care îmi putea furniza o idee despre ce aș fi putut să înțeleg și nu am înțeles despre această lume, era definit de curiozitatea cu care voiam să ghicesc felul cum se va sfârși motivul lui Alice de a intra și de a inspecta Țara Minunilor, și bucuria ei de a privi în ea însăși cu o profunzime cum nu s-a mai văzut.

Ştiam prea bine că pe conturul elementelor care trasează această lume artificială era determinat un anumit sens de parcurs. Transpunându-mă mental în spațiul unei idealități râvnite, care se explica exclusiv subiectiv, până în întunecimile nemăsurate ale timpului, urmăream preponderent să prind acea linie a întrebărilor fără răspuns care puteau conferi credibilitate acestei lumi aparte.

Ca și când aș fi permis spiritului meu curios să exploreze totul în exterior, spre sferele superioare ale unui multiunivers modelat printr-o undă universală de tip expansiune-contracție, cu acea ingeniozitate a Creatorului Suprem care reușește să dea viață relațiilor dintre elemente. Să produc cu puterea minții străfulgerarea unei iluminări petrecute în îndelungata experiență a rătăcirii asumate într-un spațiu golit de orice altă prezență perceptibilă. Asta da provocare.

Fără să-mi dai seama, eu însumi devenisem extensia unei minți tulburate care plăsmuia noi ficțiuni la adăpostul spațiului oniric. Un plan de existență paralelă, a cărui dimensiune metafizică era însă decisivă pentru stabilirea teoriilor științifice.

Leadership: Poți să asiguri condițiile de eliminare a restricțiilor referențiale ale lumii printr-o extindere a modului de a face știință, luând în calcul revelația unei noi identități: cine sunt cu adevărat?

Dacă vrei să îți înalți știința la un nivel superior și să percepi realitatea care se ascunde în spatele lumii zi de zi, sau cea aflată dincolo de experiența directă, atunci repartizează-ți cunoașterea sub formă de putere. Puterea de a crea noi revelații, puterea de a scoate la suprafață adevăruri la care nu ajungi pe calea directă a rațiunii practice pure, ci prin explorarea unei lumi artificiale, a unei realități de dincolo de vizibil, dincolo de limitările și condiționările impuse de propria ta minte asupra experienței.

Va veni o vreme când necunoscutul va deveni cunoscut, iar cunoscutul va deveni atât de banal încât nici nu va trezi interesul. Tu trebuie să fii omul viitorului capabil să reglementeze puținele excepții de la această regulă, reconsiderând un anumit sens de parcurs. A face știință înseamnă să faci anumite constatări, înseamnă să ai o viziune mai largă, înseamnă să produci o descoperire, să realizezi o creație, și să duci toate acestea la nivel de "capacitate de a vedea lumea așa cum o vede Dumnezeu", printr-o multitudine de lumi care mai de care atrăgătoare și misterioase.

Restricțiile referențiale ale lumii sunt date de interpretările pe care le dai realității, de exemplu faptul că tot ceea ce te atrage la un moment dat sfârșește prin a te dezgusta subit, sau faptul că tot ceea ce îți înfrumusețează viața poate să te dezorienteze de la înțelegerea ei, sau faptul că orice descoperire te introduce în teritoriul necunoscutului.

Leadershipul se caracterizează prin reprezentarea veridică a realității, în virtutea unui algoritm de reacție la întâmplările și descoperirile vieții, fiind determinat de înțelegere, de interpretare și aplicare a unei judecăți, a unei teorii care se bazează pe anticipație și previziune. Ci se va sprijini în primul rând pe reconfigurare, redefinire și adaptare a lumii la alte realități.

Revelația unei noi identități: "cine sunt cu adevărat?" se produce atunci când descoperirea pe care o faci în legătură cu lumea se înfățișează potrivit manierei tale de a controla și a interveni asupra realității pe care nu-ți vine s-o părăsești niciodată.

Este vorba de realitatea unei existențe necondiționată de clișeele scorțoase și prăfuite care îți determină artificial viața.

Străfulgerarea unei minți înclinate spre nemărginit evidențiază acea schimbare radicală în felul de a gândi și de a percepe lumea, în contextul dinamicii progresului, care poate să-ți aducă acel plus de valoare de care ai nevoie pentru a atinge stadiul de regizor și scenarist în acest veac al mixturilor de realități.

Ori de câte ori intenționezi să te raportezi la schimbare, ori de câte ori încerci să te transpui mental în spațiul unei idealități râvnite, amintește-ți ce spunea scriitoarea Mădălina Virginia Antonescu: *„În acest veac al fragmentelor de viață și de aparență, realitatea se îmbină cu non-realitatea, până la confuzie, iar oamenii își creează propriile lor spații virtuale, unde domnesc după regulile lor proprii.”*

Source: https://neculaifantanaru.com/strafulgerarea-unei-minti-inclinate-spre-nemarginit.html